

Den "urbaniserade" människan behöver ställa om sin hänsynslösa livsstil

I sitt inlägg "Människan påverkar inte klimatet" i EP den 17/5 anser Staffan Wohrne att IPCC:s klimatbluff är avslöjad och passar även på att ge Naturskyddsföreningen, vetenskapsmän och nästan samtliga riksdagspartier en känga för sitt "okritiska" agerande. Den som Staffan Wohrne refererar till är matematikprofessorn Claes Johnsons teorier om svartkroppsstrålning och termodynamisk. Även om det inte finns 100 %-iga bevis för att mänskliga aktiviteter orsakar klimatförändringar så är de flesta seriösa forskare överens om huvuddragen. Det kan däremot förekomma olika uppfattningar när det gäller detaljer i resonemangen. Hur seriösa är Claes Johnsons matematiska beräkningar? Vet han något som ingen annan vet? Han gör anspråk på att skriva om flera fundamentala fysikaliska lagar med sitt resonemang. Skulle han ha rätt så borde detta åtminstone ha lett till en debatt inom forskarvärlden. Artiklarna finns publicerade på hans hemsida. Däremot har han inte publicerat något material i vetenskapliga tidskrifter sedan 1990-talet. Vilken nytta har mänskligheten av att det läggs ned resurser på att ta fram bevis för att människans verksamheter kanske inte påverkar klimatet? De enda som tjänar på detta är ju oljeindustrin. Staffan Wohrne vänder sig emot att enorma mängder skattemedel slösas på meningslösa åtgärder att reducera CO₂-utsläppen. Jag håller med Staffan att den s.k. CCS-tekniken (avskiljning-transport-lagring) är rent vansinne. Det har på senare år lagts ned mycket stora belopp (bl.a. EU-medel) på att ta fram och testa lagring av koldioxid på 800 meters djup. På så här stort djup övergår (p.g.a. trycket) koldioxiden från gas till flytande form, vilket skulle kunna göra att den stannar kvar nere i underjorden. Denna lösning förutsätter dock att berggrunden är sedimentär (utgörs av sandsten eller kalksten), en berggrund som endast finns på några håll i södra Sverige. Staffan Wohrne hävdar vidare att svensk industri missgynnas genom att den tvingas handla med utsläppsrätter. Jämfört med industrin i andra I-länder så är dock spelreglerna lika. Liksom i fallet med det s.k. elcertifikatsystemet är det i slutändan konsumenten som får betala kostnaderna för utsläppsrätterna. Om pengarna används till vettiga lösningar såsom t.ex. bevarandet och återplantering av regnskogar (som kolsänka) så tycker i alla fall jag att handel med utsläppsrätter kan var ett vettigt sätt att reducera tillskottet av koldioxid till atmosfären. Även om det skulle visa sig att hotet med växthuseffekten är överdrivet så behöver människan lära sig att hushålla med jordens begränsade resurser och minska sina utsläpp av föroreningar. Med en växande global befolkning och kineser, indier m.fl. som vill ha västvärldens standard så kommer jordens resurser av fosfor (gödningsmedel), råolja, uran och ett stort antal ovanliga metaller att vara förbrukade innan nästa sekelskifte. Återvinning, recirkulation och reparation av t.ex. kläder, elektronik och vitvaror måste ske i större utsträckning än idag istället för att slänga och bränna upp dem. De långväga transporterna måste också minska avsevärt. Vi har bara ett klot, och som vi håller på att förstöra genom en hänsynslösa livsstil.

Håkan Nihlman

Ordförande Håbo Naturskyddsförening